

[Bramsnæs.]

Øjeblikket, saa at de indirekte Skatter i Fremtiden kommer til at bære en større Del af den samlede Skattebyrde, medens jeg mener, at de direkte Skatter burde bære en væsentlig større Del af Skattebyrden.

Jeg gør den ærede Ordfører for det radikale Venstre opmærksom paa, at jeg i denne Opstilling af direkte og indirekte Skatter regner Stempelskatten til de indirekte Skatter. Det ærede Medlem havde formentlig misforstaaet mig og ment, at jeg regnede den til de direkte Skatter, og i den Anledning fik jeg tilsyneladende en Omgang. Men det skyldtes altsaa en Misforstaaelse af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem erklærede, at det radikale Venstre ikke vilde anses for at støtte den nuværende Regering, selv om Partiet gaar med til dette Forslag; og den højtærede Finansminister erklærede ligeledes, at der hverken var Tale om Støtte eller Ikke-Støtte til Regeringen. Ja, det kan den højtærede Minister sagtens sige, naar han *har* faaet Partiernes Tilslutning til sine Forslag. Den højtærede Minister kender sine Pappenheimere; naar der bliver bragt et lille Offer, som der er blevet bragt dem i Folketinget, gaar det ganske uomærket. Men det forekommer mig alligevel, at man ved at gaa ind for dette Forslag netop gaar ind for Regeringens Skattepolitik, og det er derfor, vi ikke gaar med. Jeg er i den Henseende ganske enig i en Udtalelse, der fremkom fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede), som netop understregede det, der var det centrale: de forskellige Synspunkter med Hensyn til den direkte og den indirekte Beskatning. Ligesom den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti forstaar min Stilling ud fra Socialdemokratiets Skatteprincipper, kan jeg ogsaa sige, at jeg forstaar det konservative Partis Stilling til dette Forslag ud fra Partiets almindelige Skatteprincipper. Men det er vanskeligt at forstaa det radikale Partis Stilling ud fra dets almindelige Principper. De vil paastaa, at de staar paa det samme principielle Standpunkt som Socialdemokratiet, og saa gaar de alligevel ind paa Kompensationsteorien om, at det er nødvendigt at paalægge en ny indirekte Skat; og det gør de paa samme Tid, som der i Folketinget forelægges Forslag om Nedsættelse af Formueskatten med 10 Mill. Kr. og Aktieselskabsskatten med 3 Mill. Kr. Det ligger da nær for et Parti, der

holder paa de direkte Skatters betydelige Vægt i Skattesystemet, at sige til Finansministeren i et saadant Tilfælde: Nej, vi vil ikke være med til en Kompensation gennem nye indirekte Skatter; en Kompensation, der er nødvendig for at nedsætte Stempel- og Tinglysningsafgifterne, vil vi tilvejebringe ved at gøre Lettelserne i Formueskatten saa meget mindre. Det er at fastholde Princippet. Det er efter min Mening at forlade Princippet at lade sig trække med til nye indirekte Afgifter i Stedet for at kræve Kompensation paa direkte Skatter. Netop paa et Tidspunkt som det nuværende, da vi ved, at der er Penge nok, idet der er foreslaaet Nedsættelse af de direkte Skatter med 13—14 Mill. Kr., er der ingen Grund til at lade sig trække med; den højtærede Finansminister behøver ingen Kompensation paa nogen indirekte Afgift, han kan tage den Kompensation, som er nødvendig, paa de Forslag, som er fremsat om Nedsættelse af de direkte Skatter. Det er Sagens Kærne. Det er udtalt fra socialdemokratisk Side i Folketinget, at vi vil gaa med til en Nedsættelse af Tinglysnings- og Stempelafgifterne, men vi ønsker ikke samtidig at gaa over til at tage nye indirekte Afgifter for at faa Kompensation, det lader vi os ikke trække med til. Vi kan se Kompensationen ligge et helt andet Sted, og det forekommer mig, at det Standpunkt, vi indtager, er det eneste konsekvente. Naar man holder paa, at der bør være et andet Forhold mellem de direkte og de indirekte Skatter end det nuværende, kan man ikke lade sig slæbe med til en saadan Kompensationsteori og, saa snart der er Tale om at nedsætte eet Sted, forhøje et andet Sted indenfor de indirekte Afgifter. Det forekommer mig, at det radikale Venstre har været meget uheldigt med at finde sit Skattestandpunkt. Det havde været klarere og tydeligere, hvis Partiet havde sagt: Vi er ligesom Socialdemokratiet villige til at nedsætte disse Skatter, men vi forlanger Kompensation paa de direkte Skatter og ikke paa indirekte Skatter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal bære de Skatter, her er Tale om, mener den højtærede Finansminister vel altsaa, at der er Monopol indenfor Cigaretindustrien. Der er ikke, efter hvad den højtærede Finansminister siger, et *faktisk* Monopol, men der er alligevel Mulighed for at opretholde Priser, der ikke behøver at opretholdes, saaledes som man har gjort det hidtil. Jeg ved ikke, om